

Sygn. akt IV CZ 87/09

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Dariusz Zawistowski

SSA Barbara Trębska (sprawozdawca)

ze skargi pozwanego Ł.K.
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego
z dnia 26 kwietnia 2005 r., sygn. akt [...]
w sprawie z powództwa Agencji Nieruchomości Rolnych
przeciwko S.K. i Ł.K.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 grudnia 2009 r.,
zażalenia pozwanego Ł.K.
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 12 sierpnia 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 12 sierpnia 2009 r. Sąd Apelacyjny odrzucił wniesioną przez pozwanego Ł.K. skargę o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 26 kwietnia 2006 r. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że pozwany nie uprawdopodobnił okoliczności stwierdzających zachowanie trzymiesięcznego terminu do wniesienia skargi (art. 407 i art. 409 k.p.c.). Podniósł, że w aktach sprawy zakończonej wyrokiem z dnia 12 sierpnia 2009 r. - wbrew twierdzeniom pozwanego - nie ma jakiegokolwiek wzmianki o nie dopełnieniu przez powodową Agencję Nieruchomości Rolnych obowiązku ustanowienia zabezpieczenia na nieruchomościach dłużników, za których poręczył pozwany. Dlatego nie może się ostać twierdzenie pozwanego (uszczegółowione w piśmie z dnia 31 lipca 2009 r. będącym odpowiedzią na wezwanie sądu w trybie art. 410 § 2 k.p.c.), że dopiero 1 maja 2009 r., kiedy przeglądał akta sprawy, dowiedział się o niedopełnieniu obowiązku przez powodową Agencję. Sąd Apelacyjny dodał, że w prywatnej ekspertyzie prawnej, którą pozwany dołączył do skargi o wznowienie, znajduje się - poparta fachową publikacją - sugestia o dopuszczalności zastosowania instytucji przywrócenia terminu w postępowaniu wywołanym taką skargą. Pozwala to wysnuć wniosek, że opiniujący nie czyniłby takiej wskazówki, gdyby termin do wniesienia skargi rzeczywiście pozostawał otwarty.

W zażaleniu skarżący podniósł naruszenie art. 410 § 1 k.p.c. w zw. z art. 410 § 2 k.p.c. w zw. z art. 407 k.p.c. i w zw. z art. 403 § 2 k.p.c. i wniósł o uchylenie w całości postanowienia odrzucającego skargę o wznowienia postępowania. W uzasadnieniu zaznaczył, że nigdy nie powoływał się na to, że wiadomości zaczerpnął z akt sądowych. Stwierdził, że pojęcie „akta sprawy” można też rozumieć szeroko, jako zbiór dokumentów i informacji dotyczącej danej sprawy. Wskazał, że źródłem informacji były dokumenty związane z dzierżawionym gospodarstwem rolnym, zarządzanym faktycznie przez ojca pozwanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jeżeli zachodzą wątpliwości, czy skarżący wykazał zachowanie terminu, w szczególności, jeżeli twierdzenia zawarte w skardze nie zostały potwierdzone dowodami, sąd, zgodnie z art. 410 § 2 k.p.c., ma obowiązek wątpliwości te wyjaśnić wzywając skarżącego do uprawdopodobnienia wskazanych w skardze okoliczności. Dopiero, gdy wyjaśnienie to nie doprowadzi do usunięcia wątpliwości co do uprawdopodobnienia zachowania terminu do wniesienia skargi, sąd skargę odrzuca (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2007 r., IV CZ 48/07, nie publ.). Wbrew zarzutowi zażalenia, Sąd Apelacyjny dokonał prawidłowej oceny powołanych przez skarżącego okoliczności mających potwierdzić zachowanie przez niego terminu do wniesienia skargi.

Treść pisma procesowego z dnia 31 lipca 2009 r., stanowiącego odpowiedź na wezwanie Sądu Apelacyjnego, właściwie pokrywa się z treścią skargi o wznowienie. Skarżący mógł już we wskazanym piśmie sprecyzować, że nie chodzi mu o akta sprawy sądowej, ale o dokumenty prywatne. Powołanie się na nie (oraz wywód o szerokim rozumieniu zwrotu „akta sprawy”) dopiero w zażaleniu stanowi jedynie linię obrony skarżącego i nieuzasadnioną polemikę z wnioskami Sądu Apelacyjnego.

Wobec powyższego należało na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzec jak w sentencji postanowienia.